

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

ALS ZWERVERS ONTWAKEN

Komedie in vier bedrijven voor de jeugd

door

Pierre Soetewey

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2008
Nr.936

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste VEERTIEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagkaart die, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *ALS ZWERVERS ONTWAKEN* op te voeren moet de naam van auteur *PIERRE SOETEWY* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

© 1959 Toneelfonds J. Janssens/Pierre Soetewey

www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

P E R S O N E N.

Koning Knorhaan
De Koningin
Prinses Zonneschijn
Atchie, eerste-minister
Kruidnagel, hofdame
De opperhofmaarschalk
Bol)
Bul) landlopers
Buil)
Kommandant van de Wacht
Twee soldaten
Lakei
Dienstmeisje
Toverknoop, hypnotiseur
De Goede Fee

T O N E E L.

Troonzaal van het paleis
Enkele zetels rond de troon
Aankleding ad libitum
Tijd: heden.

E E R S T E   T A F E R E E L.

Het is ongeveer acht uur in de morgen. De drie landlopers Bol, Bul en Buil miggen te slapen in de zetels. Een oude wekker staat voor de voeten van Bol. Na een paar ogenblikken wordt Bol wakker, wrijft zich even in zijn ogen en bekijkt de wekker. Hij schrikt, bekijkt nogmaals de wekker en is plots één en al beweging.

BOL: (bij Bul) Bul ! (als deze niet veroert) Bul !! (er komt beweging in Bul) Bul, asjeblief, wordt wakker !

BUL: (wakker worderd) Eh zeg, kalm aan. We zijn hier niet bij het leger. Manieren kollega, manieren !

BOL: Schiet op, kletskaus, we zijn nu al te laat.

BUL: Hoe, te laat ? En de wekker.....

BOL: Niet afgelopen.

BUL: Hoe ? Wat ?

BOL: Niet afgelopen, zeg ik.

BUL: Jamaar, hoe laat....(bekijkt de wekker)

Gossepietje ! Acht uur !

BOL: Ja, dadelijk is de hele poppenkast hier. Pak je bullen bijeen. Ik maak Buil wakker. (bij Buil) Hé, slaapkop, wakker worden !

BUIL: (gromt even)

BOL: Slaapkop ! 't Is al act uur....

BUIL: Eh....(snapt het) Acht uur ? (is klaar wakker) Jamaar....

BOL: Zanik niet. Haast je wat ! (ze zijn nu klaar om te vertrekken - ergens hoort men een bel - naderende voetstappen) Daar heb je 't al. Kom vlug ! (Ze verbergen zich vlug achter de zetels.)

LAKEI: (op - hij gaat als in een droom tot voor de troon, buigt als een knipmes, komt recht en gaat verder. Nu wordt het hem duidelijk dat de zetel onbezet was, hij kijkt om en gromt)

Ezel die ik ben....(gaat af)

Bol, Bul en Buil (verschijnen na een ogenblik, voorzichtig rondloerend)

BOL: Hij is weg. Kom, we moeten maken dat we verdwijnen ! (gaan tot bij de deur) Halt ! Onze wekker. (gaat terug)

Bul en Buil (gaan mee)

BOL: Maar maak nu toch dat ge weg komt !

BUL: (verontwaardigd) Wij wachten op u.

BUIL: (idem) Wij laten u niet alleen. (ze gaan naar de deur)

MEID: (op, botst bijna op Bol, als ze de mannen bemerkt, gilt en valt in zwijm. Bol kan haar nog juist in zijn armen nemen. Allen staan een ogenblik verbaasd. Bol is de eerste weer bij zijn positieven)

BOL: Hier, pak over.

BUL: (aarzelend) Jamaar, Bol.....

BOL: Zank niet.....

BUL: (duwt Buil vooruit) Buil, overpakken.

BUIL: (protesteert) Jamaar.....

MEID: (komt weer bij, ze bekijkt Bol, gilt weer en bezwijmt bijna opnieuw)

BOL: Hela, zo niet hé, wakker blijven !

MEID: (is recht gekomen, dodelijk verschrikt) Wat....wat betekent dat ?

BOL: (aarzelend) Dat....eh....Niets madame, juffrouw.....

MEID: Wie zijt gij ? En wat wilt gij ?

BOL: Wij zijn....eh....Bul, lach zo niet.

BUL: Maar ik zeg niets !

BOL: Wij zijn....'t Is te zeggen, ik ben Bol.

BUL: (zich voorstellend) Bul !

BUIL: (idem) Buil !

SAMEN: Bol, Bul, en Buil.

MEID: (is nu over haar eerste schrik heen) En wat doet gij hier ?

BUIL: (prompt) Slapen.

MEID: (ongelovig) Wat ?

BUIL: Ik bedoel: 's Nachts slapen wij hier.

MEID: Hoe, 's nachts slaapt ge hier ? Wat betekent dat toch allemaal ?

BOL: (vlug) Dat zullen we u eens vlug uitleggen. Luister.....

BUL: (invallend) Wij zijn....hoe zal ik het zeggen ? Ja, wat zijn wij eigenlijk.....?

BUIL: (idem) Zwervers noemen de mensen ons. Dat is een mooie naam voor een lelijk ding. In de zomer leven wij buiten. In de winter zijn wij logés van de Koning.

MEID: (nu weer min of meer normaal - ongelovig) Wat ?! Van..... Maar.....

BOL: Ssst ! Natuurlijk ongevraagde logés. Wij wonen eigenlijk boven op de zolder. Maar 's nachts is het daar nogal koud. En er staan daar ook geen zetels zoals hier. En daarom komen we iedere

avond naar beneden om hier de nacht door te brengen.

MEID: Maar dat is onmogelijk !

BUL: Toch is het zo ! Wij zijn maar arme sukkelaars, juffrouw. De mensen zien ons niet graag komen. In de zomer gaat het nogal. Dan vinden we links of rechts wel een werkje bij een boer. We eten daar. We slapen in de schuur, op de zolder of als het moet ook al eens onder sterren. Dat is niet zo erg. Maar in de winter, is het allemaal anders.....

MEID: En hoelang zijt ge hier dan al ?

BOL: Dit is de vierde winter dat wij hier logeren.

MEID: Maar dat is toch niet mogelijk. Niemand heeft u ooit ontdekt.

BUL: 's Nachts komt er ook niemand hier. En tegen de morgen verdwijnen wij....(met een blik op de wekker) Ware 't niet dat dat verroest stuk ijzer ons in de steek gelaten had, niemand had ons ooit gevonden.

MEID: (begint schrik in het geval te krijgen) En moeten jullie dan niet eten ?

BUIL: (grinnikt eens) Nog nooit bemerkt dat er al eens een kilo worsten, een halve kalfskop of enkele varkenribbetjes op geheimzinnige wijze uit de keuken....verdwijnen ?

MEID: Natuurlijk ! Dat gebeurt bijna alle dagen.....Maar wij dachten dat de kok.....

BUL: (lacht eens)

MEID: Gij waart het !

BOL: Om u te dienen !

MEID: En wat willen jullie nu ?

BOL: Weer naar boven ! Ons ontbijt staat klaar.

BUL: Natuurlijk, wij gaan eten !

BUIL: En van avond komen we weer terug.

BOL: Als gij ons tenminste niet verraadt....

MEID: Dat hangt er van af ! Zolang ge ons met rust laat, kunt ge voor mijn part doen wat ge wilt. Het is beter dat ge leeft op de kosten van de Koning dan van iemand anders. Dat vind ik.

BOL: Juist ! Dat is ook onze mening.

MEID: Zorg maar dat hij u niet ontdekt. Anders is het weer onze schuld. Dan krijgen wij de straf.

BUL: Denkt ge ?

MEID: Zonder twijfel !

BUIL: Zeg meisje, is het waar dat hij zo streng is in het paleis ?

MEID: Verschrikkelijk ! Maar de koningin is nog veel erger !

(kijkt voorzichtig rond-vertrouwelijk) Als die twee samen zijn, is het precies of de wereld vergaat ! En het is allemaal de schuld van die Kruidnagel !

BUL: Die....wat ?

MEID: Kruidnagel. Hofdame, noemt dat schepsel zich. Hofdame, Phoe....Ik weet zeker, dat ze niet eens weet, wat een echte hofdame is.

BUIL: Zeg, Bol, we hebben hier nu lang genoeg staan kletsen ! Seffens is het te laat.

BOL: Kom, laten we ons haasten !

BUL: Met zo'n aangenaam gezelschap vliegt de tijd. Tot kijk ! (vlug af)

MEID: (alleen) Rare kerels....ik vind hen toch wel simpatiek.... Ik hoop maar dat ze niet ontdekt worden....(gerucht) Daar komt iemand....En ik heb nog niet gedaan met poetsen....(begint te poeten aan de troon)

KONINGIN: (met Kruidnagel op) Wel, hebt ge nog niet gedaan ? 't Is reeds over acht. Seffens komt de Koning en zijn troon is niet eens afgestoft ! Als dat niet betert met u zult ge uw straf niet ontlopen.

MEID: Jawel, Majesteit....Ik ben al klaar....

KONINGIN: Dat is je maar geraden ook. En verdwij nu.

MEID: Jawel, Majesteit ! Mevrouw ! (verdwijnt, maar steekt haar tong naar hen uit)

KONINGIN: En vertel me nu eens, Mevrouw Kruidnagel, wat hebt ge mij te rapporteren ?

HOFDAME: Wel, ik geloof, Majesteit, dat er iets is, dat aan uw belangstelling niet mag ontsnappen.

KONINGIN: Ik luister, Kruidnagel.

HOFDAME: Is het u nog niet opgevallen, Majesteit, dat de welstand van het gewone volk de laatste tijd ze verhoogd is ?

KONINGIN: Ja zeker. En dan ? Mag dat niet ?

HOFDAME: Natuurlijk. In ons land moet welvaart zijn. Maar hier is overdaad.

KONINGIN: Hoezo ?

HOFDAME: Stel u voor: mijn geheime inlichtingsdienst....

KONINGIN: Uw wat ?

HOFDAME: (even uit haar lood) Oh....ja....Mijn inlichtingsdienst.. Ja....Verontschuldigt u mij maar ik vond dat het absoluut nodig was, dat ik regelmatig inlichtingen krijg uit alle streken van het land.....Om ze mede te delen, natuurlijk. Daarom heb ik een geheime dienst georganiseerd.

KONINGIN: Buiten mijn weten om.

HOFDAME: Het was in het belang van het land, Majesteit.

KONINGIN: Nu goed. En dan ?

HOFDAME: Wel, mijn inlichtingsdienst heeft me reeds tientallen gevallen gerapporteerd van mensen, zo maar doodgewone mensen, die de ongehoorde brutaliteit bezitten er een auto op na te houden, zo maar vuur hun plezier....Tot nu toe, heb ik gezwegen. Maar nu loopt het toch werkelijk de spuigaten uit. Stel u voor: zo pas meldt men mij het geval van een boer, een boer, Majesteit, die een machine gekocht heeft.....

KONINGIN: Een machine ? Waarom ?

HOFDAME: Dat weet ik niet. Maar dat vind ik ongehoord. Terwijl u, als Koningin, het moet stellen met nauwelijks drie persoonlijke wagens, durft een boer het aan om een machine te kopen ! Waar gaan we naar toe ?

KONINGIN: Als dat waar is .....

HOFDAME: Twijfelt u aan mijn woorden, Majesteit ?

KONINGIN: Dan wordt het inderdaad te erg.

Dan moeten we ingrijpen. Wat zullen we doen, Kruidnagel ?

HOFDAME: Belasting vertiendubbelen, Majesteit. Dat is de beste remedie. De mensen moeten af en toe een lesje krijgen.

KONINGIN: U hebt wijs gehandeld, Mevrouw. Kom, we moeten gaan; ik zal het aan mijn man overmaken.

KONING: (op) Hm. Goede morgen.

KONINGIN: Ook zo veel.

HOFDAME: (uiterst vriendelijk) Goede morgen; Majesteit.

KONING: 't Is al goed, 't is al goed. (gaat zitten) Welk nieuws, vrouw ?

HOFDAME: (onderdanig) Zal ik u alleen laten, Majesteit ?

KONINGIN: Ja, doe dat.

HOFDAME: Mocht u me nodig hebben, ik ben in de salon, Majesteit. (af)

KONING: En...vrouw ?

KONINGIN: Hoe dikwijls moet ik u nog zeggen dat ge me niet vrouw moet noemen in het bijzijn van derden ?

KONING: Ik zal zo dikwijls "vrouw" zeggen, als ik daar lust toe heb, begrepen ? En is dat al wat ge me te zeggen hebt ? Geen nieuws ?

KONINGIN: (op haar teentjes getrapt) Neen. Of ja, toch iets. Ge moet de belastingen vertiendubbelen.

KONING: Wat ? Vertiendubbelen ?

KONINGIN: Ja.

KONING: Vrouw, ge weet niet wat ge zegt ! Ze zijn pas verdubbeld !

KONINGIN: Verdubbeld ? Oeioeioei.....Verdubbeld.....'t Zal wat zijn. Het volk lacht met uw belastingen.

KONING: Wie lacht er ?

KONINGIN: Iedereen. Iedereen koopt maar machines, huizen, auto's.. Het is een echte schande !

KONING: Wie zegt dat ?

KONINGIN: Mijn geheime inlichtingsdienst !

KONING: (bromt iets) Hm....Als dat waar is.....

KONINGIN: Maakt ge mij leugenachtig ?

KONING: Wie spreekt daar nu over ? Enfin, we zullen zien.....

KONINGIN: Oei....Daar hebt ge 't weer: we zullen zien. Morgen is er nog niets gebeurd.

KONING: Vrouw, laat me met rust !

KONINGIN: Ja, word maar brutaal ook. Dat moest er nog bijkomen ! Ik ben veel te goed voor u. Maar dat zal zo niet blijven duren ! Alles gaat tegenwoordig verkeerd. Zelfs in ons eigen paleis ! Weet ge dat onze dochter gisteren heeft staan praten met de tuinier ?

KONING: Neen, dat geloof ik niet.

KONINGIN: Toch is het zo ! En dat duld ik niet. Ik zal haar dat ook zeggen. Ze moet zich weten te gedragen. Een prinses praat met geen tuinier.

KONING: Hm. Daar hebt ge gelijk in. Is ze nog niet hier ?

KONINGIN: Ze zal nog slapen, zeker ?

KONING: Dat zou de eerste keer zijn. Ze is altijd voor ons op de been.

KONINGIN: Ja, dat is ook nog een van die zaken die we haar eens zullen afleren. Een prinses behoort niet zo vroeg op te staan.

KONING: Maar nu blijft ze toch te lang weg. Dat is niet normaal.

KONINGIN: Ik zal haar eens onder handen gaan nemen ! (gaat af)

LAKEI: (op - botst bijna op de koningin) Oh....eh....pardon, Majesteit.....(tot de koning) Sire, zijne excellentie, minister Atchie, wacht om gehoord te worden.

KONING: Laat hem binnenkomen.

LAKEI: Jawel, Majesteit (laat Atchie binnen, deze is een karikaturale verschijning, niest alle vijf zinnen)

ATCHIE: (tot vlak voor de troon - buigt) Goede morgen, Koninklijke.. (niest) hoogheid.

KONING: (is woedend opgesprongen) Atchie ! Hou op met dat genies !

ATCHIE: Mijn verkoudheid, Majesteit.....

KONING: Verkoudheid....verkoudheid.....Hoe durft een eerste minister het aan om er een persoonlijke verkoudheid op na te houden....

ATCHIE: Zo is het, ma....(niest) jesteit.

KONING: Atchie ! Hou daar in godsnaam mee op.

ATCHIE: Jawel, majesteit. (niest)

KONING: Atchie !!!!

ATCHIE: Majesteit ?

KONING: Verschrikkelijk. En met zo'n eerste minister moet ik het land besturen. (plots ernstig) Atchie ! Ik moet u spreken.

ATCHIE: (niest) Ik luister, Sire.

KONING: (bekijkt hem woedend, wil iets zeggen, doch bedwingt zich) Gij zijt de schuld van alles.

ATCHIE: Ik, Sire ?

KONING: Gij ! Mijn geheime inlichtingsdienst heeft me meegedeeld dat de toestand in het land kritiek is. Als het zo verder gaat wordt het een waar schandaal. Er moest krachtadig ingegrepen worden.

ATCHIE: Zo is het, Majesteit. (niest)

KONING: (zucht) Ik herhaal: er moet krachtadig worden ingegrepen ! Volgens de inlichtingen die ik gekregen heb, wordt het werkelijk te erg ! Het land staat bijna op zijn kop !

ATCHIE: Maar, majesteit.....Ik geloof dat het in het land zeer goed gaat. Iedereen is er tevreden. Er is geld bij hopen onder het volk....

KONING: Dat is het juist. De mensen hebben geld te veel, Atchie ! Ze kopen er maar op los !

Iedereen koopt kastelen, alsof het bloedpensen waren ! Het is waarlijk ongehoord.

ATCHIE: Mag ik u doen opmerken, majesteit.....(niest)

KONING: Niets. Gij zijt de schuld van alles. Maar die toestand zal veranderen. Daar zult gij voor zorgen. Vanaf morgen worden de belastingen vertiendubbeld.

ATCHIE: Vertien....(niest)

KONING: Vertiendubbeld, ja. Het volk moet gestraft worden. Het mag zich niet alles permitteren.

ATCHIE: Maar zij zullen mopperen, Majesteit.....

KONING: En dan ? Laat ze mopperen, Atchie.

ATCHIE: Jawel, Majesteit (niest)

KONING: (het voortdurend genies begint op zijn zenuwen te werken) En hou nu eens eindelijk op daarmee. Ge werkt op mijn zenuwen, Atchie. (het lijkt wel of hij ook gaat niezen - hij bedwingt zich)

ATCHIE: (niest)

KONING: Atchie !!!

ATCHIE: Majesteit. (aarzelend) Dus....belastingen vertiendubbelen...

KONING: Juist, vertiendubbelen.

ATCHIE: (niest)

KONING: Atchie ! (het is zo ver - hij niest ook)

ATCHIE: (kijkt even verwonderd - niest dan weer)

KONING: (niest)

LAKEI: (op) Majesteit.....(blijft verbaasd naar het schouwspel kijken)

KONING: (eindelijk) Wat wilt ge ?

LAKEI: De koninklijke post, Majesteit.

KONING: Geef hier.

LAKEI: A.U.B. Majesteit. (wil afgaan - op dit ogenblik niest Atchie Lakei kijkt even om - niest dan heel hard en verdwijnt snel)

KONING: (heeft de brieven bekeken en haalt er één uit) Wat heeft dat te betekenen ? Hm...We zullen eens kijken (opent de brief en leest) "Sire, met deze laat ik u weten dat uw dochter, prinses Zonneschijn, zich op het ogenblik niet meer in het paleis bevindt...."

ATCHIE: (niest)

KONING: Atchie ! (leest verder) "Ze is in onze macht" (spreekt) Wat is dat allemaal voor nonsens ? (leest) "Er zal haar geen leed geschieden, mits gij voor volgende Zondag 1 miljard frank neerlegt in de Zwarte grot, aan de derde boom. De prinses zal dan on-

middellijk naar het paleis weerkeren. Meng de politie niet in deze zaak. Het zou het einde van uw dochter zijn. De zwarte hand. (spreekt) Wat.....wat betekent dat allemaal ?! Atchie, spreek op: wat betekent dat allemaal ?

ATCHIE: Hoe zou ik dat moeten weten, majesteit ?

KONING: En waarvoor dient dan een eerste minister ? Wat heb ik aan ministers die niet eens weten wat er in het land gebeurt ?

Atchie gij gaat dat raadsel oplossen !

ATCHIE: (bereidwillig als steeds) Jawel, majesteit. (niest)

KONING: Maar spreek er met niemand over. Ik geef u bevel mijn kind te redden uit de klauwen van....van die....die zwarte hand. Maar tegen niemand een woord, begrepen ? Volstrekte geheimhouding is geboden, Atchie ! Niemand mag weten wat er met de prinses aan de hand is. Niemand, hoort ge ?

ATCHIE: Niemand, majesteit. (niest)

KONING: En nu moet ik gaan. Mijn vrouw op de hoogte brengen. (bij de deur) Staatsgeheim, Atchie ! (af)

ATCHIE: Staatsgeheim, majesteit ! (hij gaat naar de troon, waar het briefje is blijven liggen, raapt het op en herleest het half luidop) Hm....Een miljard....Ja, als ge het maar voor het vragen hebt...Hm....De Zwarte hand.....

HOFDAME: (op - één en al verontwaardiging) oh! Zo iets !

ATCHIE: (kijkt op) U, mevrouw Kruidnagel ? En wat mankeert u toch ?

HOFDAME: (a.b.) Schandalig ! Zo iets ! Mij er durven uitgooien ! Een schandaal is het !

ATCHIE: Wat is er toch aan de hand ?

HOFDAME: Stel u voor : Ik ben bij Hare Majesteit de Koningin in de groene salon. Komt haar man.

ATCHIE: Zijn Koninklijke Hoogheid, Kruidnagel. Niet "haar man"

HOFDAME: (even uit haar lood) Eh....Nu goed. Komt....komt hij daar binnenvallen en stuurt mij buiten ! Buiten, hoort ge !

Dat is me nog nooit overkomen. Ik, de rechterhand van hare majesteit ! Een schandaal is het !

ATCHIE: Ach zo.....

HOFDAME: Is dat alles wat gij daarop te zeggen hebt ? "Ach zo".... Moeten wij ons hier dan zo maar alles laten welgevalen ?

ATCHIE: (rustig) Ik weet waarom Zijne Majesteit u buitengestuurd heeft ! (niest)

HOFDAME: (verrast) Wat ? Gij weet....Waarom dan wel ?

ATCHIE: (geheimzinnig) Dat mag ik niet zeggen.

HOFDAME: (vergaat van nieuwsgierigheid) Hoe ?

Niet zeggen ? Niet zeggen aan mij ?

ATCHIE: (gewichtig) Staatsgeheim ! (niest)

HOFDAME: Ik ken alle staatsgeheimen. De meeste komen zelfs van mij.

ATCHIE: Dit is het allerstrengste staatsgeheim.

HOFDAME: Vertel het me toch maar.....

ATCHIE: Dat kan ik niet doen. Ik heb Zijne Majesteit beloofd te (niest) zwijgen.

HOFDAME: En dan, wat zou dat ?

ATCHIE: Zult ge zwijgen ?

HOFDAME: Als een graf.

ATCHIE: Zweer het !

HOFDAME: Ik zweer het op....op de eer van ons land.....

ATCHIE: (geheimzinnig) luister dan, prinses Zonneschijn is..... is....(niest)

HOFDAME: Maar zeg dan toch op, man !

ATCHIE: Ontvoerd !

HOFDAME: Wat ? Ontvoerd ?!

ATCHIE: Ontvoerd ! Verbeeld u, Kruidnagel: vannacht is een gemas-kerde kerel haar kamer binnengedrongen.....

HOFDAME: Oei !.....

ATCHIE: En die heeft haar geschaakt !

HOFDAME: En waar is ze nu ?

ATCHIE: (nu in volle aktie) Dat weet niemand. En de Koning moet 1 miljard betalen om haar weer te krijgen. En ik moet de dader opsporen !

HOFDAME: (opgetogen) Oh....(wil gaan) Dat moet ik gaan vertellen !

ATCHIE: Kruidnagel !

HOFDAME: Ja ?

ATCHIE: Staatsgeheim, Kruidnagel, staatsgeheim !(afgaande) Ik ga nu mijn plicht doen. (niest-af)

HOFMEESTER: (van de andere zijde op) Majesteit, ik heb een.... (bemerkt dat hij er niet is) Oh....hij is er niet.....

HOFDAME: Wat is er, Hofmeester ? Een boodschap aan Zijne Majesteit ?

HOFMEESTER: Inderdaad, Mevrouw. U weet niet waar Zijne Majesteit is ?

HOFDAME: Toch wel ! Hij is in gesprek met de Koningin. Hij bespreekt

een geheim met haar !

HOFMEESTER: Zo zo.....

HOFDAME: (popelt van ongeduld om het hem te vertellen) Maar hofmeester, ik zei toch dat zij een geheim bespreken !

HOFMEESTER: Ja, en dan ?

HOFDAME: Wilt ge dan niet weten, welk geheim, hofmeester ?

HOFMEESTER: Als het de moeite loont, Kruidnagel.

HOFDAME: Staatsgeheimen lonen altijd de moeite. Ik ben de enige die ervan op de hoogte is. Maar ik wil het u in vertrouwen mededelen. Maar beloof met er met niemand over te spreken. Met niemand hoort ge ? Met niemand !!

HOFMEESTER: (nu wel nieuwsgierig) Ik beloof het.

HOFDAME: Prinses Zonneschijn is ontvoerd !

HOFMEESTER: Eh....Wat zegt ge ?

HOFDAME: (voelt zich op dit ogenblik de gewichtigste persoon ter wereld) Stel u voor, hofmeester. Het had op de paleistoren juist twaalf uur geslagen, toen een zwart gemaskerde kerel haar kamer binnendrong. Langs de achterzijde natuurlijk. Want aan de voorzijde slaap ik en daar zou niemand het wagen.....De bandiet was zwaar gewapend: in de rechter hand hield hij een revolver en in de linker een dolk. Hij verraste haar in haar slaap, en voor onze lieve prinses goed beseftte wat er gebeurde was zij al gebonden en gekneveld als een word. Ze heeft zich nog wel trachten te verweren, maar tegen zo'n brutaal geweld kon zij natuurlijk niets doen. Zij is nog een kind. Maar we weten waar hij zich bevindt. Het is niet ver hier vandaan ! En de Koning moet 10 miljard betalen om haar weer te krijgen ! Maar hij zal dat natuurlijk niet doen. Wij zullen de dader vlug ontmaskeren. Ik moet nu mijn plicht doen. In deze uren van spanning heb ik de verschrikkelijke taak op mij genomen om de opsporingen te leiden. Zo, en nu moet ik gaan.

Denk er om, dat ge er met niemand over spreekt. Het is van het allerhoogste belang dat niemand ervan op de hoogte gebracht wordt. Zwijgen moet ge, majordomus ! Zwijgen als een graf. Ge hebt het me trouwens beloofd. Een belofte maakt schuld ! (al pratende af)

HOFMEESTER: (overdonderd - hij hersteld zich echter vlug) Hoe weet zij....Nu, we zullen wel zien. (denkt na) Tien miljard, zei ze....

LAKEI: (op) Sure....Hm, niet hier. (wil gaan)

HOFMEESTER: Hela, Lakei. Kom eens hier.

LAKEI: Jawel, Hofmeester.

HOFMEESTER: Eh....weet gij wat er aan de hand is met prinses Zonneschijn ?

LAKEI: Met de prinses ? Nee, hofmeester.

HOFMEESTER: Neen ?....Oh, nee natuurlijk niet....Jaja, dat klopt...
(korte pauze) Lakei, kom hier vlak bij mij.

LAKEI: (doet het)

HOFMEESTER: Lakei, hebt gij een zuiver geweten ?

LAKEI: Smettelos blank, hofmeester.

HOFMEESTER: Luister. Ik wil u een geheim toevertrouwen. Ik weet dat ge zwijgen kunt.

LAKEI: Jawel, hofmeester.

HOFMEESTER: Zet uw oren wagenwijd open en hou uw mond toe. Onze prinses is ontvoerd.

LAKEI: (verrast) Wat ?

HOFMEESTER: Ontvoerd. Drie gemaskerde bandieten hebben haar vannacht geschaakt. Met geweld. Ze kunnen nog niet ver hier vandaan zijn en volgens mijn laatste opsporingen moeten ze zich nog in het paleis bevinden. De Koning is de wanhoop nabij. Hij moet heel het land verkopen om haar weer te krijgen. Maar ik zal hen ontdekken. Ik heb trouwens mijn bevelen al gegeven.

LAKEI: Hebt u hem ontdekt, hofmeester ?

HOFMEESTER: Natuurlijk, wie anders ? Wie zou daar buiten mij nog bekwaam voor zijn denkt ge, lakei ? Maar wafel toe, hoor ! Niemand mag er iets van weten. En nu ga ik mijn leven wagen om onze lieve prinses te redden. (aan de deur) Mond houden, lakei ! (af)

LAKEI: Natuurlijk, hofmeester. Onze prinses Zonneschijn....(gaat tot bij de deur bemerkt de meid, wenkt haar en roept zacht) Mina !

MEID: (op) Wat nu weer ?

LAKEI: Zeg, luister eens. Kent gij het laatste nieuws al ?

MEID: 't Zal weer wat zijn.

LAKEI: Eerst beloven dat gij het niet zult voortvertellen.

MEID: Jaja, goed. En dan ?

LAKEI: Onze prinses is ontvoerd.

MEID: Eh....Wat....Neen ! Ontvoerd ? Wanneer ? En door wie ?

LAKEI: Sst ! Niet zoveel vragen. Drie mannen hebben haar vannacht ontvoerd en ergens heengebracht. Niet ver hier vandaan. Het is zelfs zo goed als zeker dat de bandieten zich nog in het paleis bevinden.

MEID: (onthutst) Wat zegt ge ? Hier....in het paleis ?